

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงสมควรมีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบข้อ ๕ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยตำแหน่งและอำนาจของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดีอัยการภาค” หมายความว่า อธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“รองอธิบดีอัยการภาค” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“อัยการศาลสูง” หมายความว่า พนักงานอัยการที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์และฎีกาภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ

“ผู้อำนวยการศูนย์” หมายความว่า อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน หรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีประจำศาลจังหวัด

“รองผู้อำนวยการศูนย์” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน สำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือพนักงานอัยการที่ผู้อำนวยการศูนย์มอบหมายสำหรับในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

“เลขานุการศูนย์” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่าย สำนักงานการสอบสวน ที่ผู้อำนวยการศูนย์มอบหมายสำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือพนักงานอัยการที่ผู้อำนวยการศูนย์มอบหมายสำหรับในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร

“พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น” หมายความว่า พนักงานสอบสวนที่มีใช้พนักงานอัยการ

“พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการ” หมายความว่า พนักงานอัยการในสังกัดสำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการภาค หรือสำนักงานอัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบฝ่ายอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวน อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาค หรืออัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานอัยการผู้ว่าคดี” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหายในศาลชั้นต้น

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย

“สำนักงานอัยการจังหวัด” หมายความว่า สำนักงานอัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีประจำศาลจังหวัด

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย

“คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย” หมายความว่า คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกันด้วย

“คดีสำคัญ” หมายความว่า คดีสำคัญตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ

ข้อ ๔ อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน อาจมอบอำนาจให้รองอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน ปฏิบัติราชการแทนได้ และอธิบดีอัยการภาคอาจมอบอำนาจให้รองอธิบดีอัยการภาคปฏิบัติราชการแทนได้

ข้อ ๗ พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานของศูนย์ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๘ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุดทุกหน่วยงาน ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ สำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการภาค สำนักงานอัยการจังหวัด พนักงานอัยการผู้ว่าคดี และอัยการศาลสูงด้วย

ข้อ ๙ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ที่มีได้กล่าวไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้คำนึงถึงข้อบังคับและระเบียบของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๐ ประเภทสำนวนและประเภทเรื่อง สารบบ แบบพิมพ์ และงานธุรการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กล่าวไว้ เมื่อได้รับสำนวนหรือได้รับเรื่องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ลงรับในสารบบและบัญชีจ่ายสำนวนหรือบัญชีจ่ายเรื่องในวันที่ได้รับสำนวนหรือได้รับเรื่องก่อนดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๒

การป้องกันและปราบปราม การทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย

ข้อ ๑๑ ให้มีศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย ในกรุงเทพมหานครที่สำนักงานการสอบสวน และในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครที่สำนักงานอัยการจังหวัดทุกแห่ง แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการติดต่อและประสานงาน รวมทั้งปฏิบัติการเกี่ยวกับการรับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ การรับแจ้งเหตุการณ์ทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้นุคคลสูญหาย จากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุการณ์ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้นุคคลสูญหาย และการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย รวมทั้งการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้ศูนย์ในกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย และจัดระบบการตรวจสอบ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูลการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหายทั่วราชอาณาจักร การศึกษาวิจัยเชิงประเมิณผล โดยพัฒนารูปแบบ วิธีการและแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหายของสำนักงานอัยการสูงสุด

ให้ศูนย์ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครรายงานสถิติในแต่ละภารกิจตามข้อ ๑๒ (๔) (ก) (ข) (ค) และ (ง) ให้ศูนย์ในกรุงเทพมหานครทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ให้ผู้อำนวยการศูนย์เป็นผู้รับผิดชอบอำนวยการให้การป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยให้รองผู้อำนวยการศูนย์ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการศูนย์ และเลขานุการศูนย์ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ

ข้อ ๑๒ นอกจากหน้าที่ตามข้อ ๑๑ ให้ศูนย์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานอัยการผู้มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยในกรุงเทพมหานครให้เสนออัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายออกคำสั่งแต่งตั้งจากรายชื่อพนักงานอัยการที่ปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ผู้อำนวยการศูนย์เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งจากรายชื่อพนักงานอัยการที่ปฏิบัติงานในท้องที่ของสำนักงานอัยการจังหวัดนั้น ๆ ทุกสำนักงานรวมถึงสำนักงานสาขา แล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้า

(๒) จัดให้มีพนักงานอัยการปฏิบัติหน้าที่แทน กรณีพนักงานอัยการผู้มีรายชื่อตาม (๑) ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ไว้คอยช่วยเหลือพนักงานอัยการด้านธุรการ

(๔) จัดทำสารบบรับเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายในแต่ละภารกิจตามแบบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ซึ่งแบ่งเป็น ๔ ภารกิจหลัก ดังนี้

(ก) ภารกิจรับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

(ข) ภารกิจรับแจ้งเหตุการณ์ทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย จากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุ

(ค) ภารกิจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้สูญหาย

(ง) ภารกิจรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย เพื่อให้พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการสอบสวนคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

(๕) จัดสถานที่และอุปกรณ์สำหรับให้พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติหน้าที่

(๖) จัดระบบการสำรวจ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูล ในแต่ละภารกิจตาม (๔) (ก) (ข) (ค) และ (ง)

(๗) ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

(๘) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓ ในการรับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ หรือรับแจ้งเหตุการณ์ทราบ การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายจากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุ หรือรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ศูนย์อาจรับแจ้งจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรง หรือรับแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับแจ้งการควบคุมตัวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายบันทึกลงรับเข้าไว้ในสารบบเรื่องตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด และให้เสนอพนักงานอัยการที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์พิจารณาโดยเร็ว

ให้พนักงานอัยการพิจารณาและตรวจสอบว่าการควบคุมตัวตามวรรคหนึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายหรือไม่ ตามแบบทำระยะเบียบนี้

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับแจ้งเหตุการณ์ทราบ การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย จากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายบันทึกลงรับเข้าไว้ในสารบบเรื่องตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด และให้เสนอพนักงานอัยการที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์พิจารณา

ให้พนักงานอัยการพิจารณาและตรวจสอบว่าเหตุที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายหรือไม่ ตามแบบทำระยะเบียบนี้

ข้อ ๑๖ เมื่อได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายบันทึกลงรับเข้าไว้ในสารบบเรื่องตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด และให้เสนอพนักงานอัยการที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์พิจารณา

ให้พนักงานอัยการพิจารณาเบื้องต้นว่าเป็นคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษตามกฎหมายหรือไม่ และในการกระทำเดียวกันนั้นได้มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นหรือไม่ รวมทั้งให้พิจารณาและตรวจสอบว่าข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้งมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายหรือไม่ ตามแบบทำระยะเบียบนี้

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาและตรวจสอบตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังนี้

ในกรณีพนักงานอัยการเห็นว่าควรยุติเรื่อง หรือควรแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือควรยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่สูญหาย ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการศูนย์เป็นรายกรณี และให้ผู้อำนวยการศูนย์มีคำสั่งตามที่พิจารณาได้ความตามข้อเท็จจริง

ในกรณีที่ผู้อำนวยการศูนย์เห็นว่าควรยุติเรื่อง ให้มีคำสั่งยุติเรื่อง

ในกรณีที่ผู้อำนวยการศูนย์เห็นว่าควรแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้มีคำสั่งให้แสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม แล้วมอบหมายพนักงานอัยการคนหนึ่งคนใดดำเนินการต่อไป เมื่อการแสวงหา

พยานหลักฐานสิ้นสุดแล้ว ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการศูนย์เพื่อมีคำสั่งจนกว่าผู้อำนวยการศูนย์จะมีคำสั่งยุติเรื่องหรือให้ยื่นคำร้องต่อศาล

ในกรณีที่ผู้อำนวยการศูนย์เห็นว่าควรยื่นคำร้องต่อศาล ให้มีคำสั่งให้ยื่นคำร้องต่อศาลแล้วมอบหมายพนักงานอัยการคนหนึ่งคนใดที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ หรือในสำนักงานการสอบสวนหรือสำนักงานอัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งยุติการกระทำทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้สูญหาย หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายโดยพนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมายมีหน้าที่นำพยานเข้าไต่สวนเพื่อให้ได้ความตามคำร้อง

ผู้อำนวยการศูนย์จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการสำนักงานที่มีอำนาจดำเนินคดีอาญาหรือสำนักงานที่รับผิดชอบงานคุ้มครองสิทธิหรืองานช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในเขตศาลท้องถิ่นที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่จะยื่นคำร้องดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลตามวรรคห้าก็ได้

ข้อ ๑๘ ในกรณีการรับแจ้งเหตุตามข้อ ๑๕ หากพนักงานอัยการตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการศูนย์เพื่อดำเนินการต่อไปตามข้อ ๒๑ ด้วย

หมวด ๓

บททั่วไปที่ใช้บังคับในชั้นสอบสวน

ข้อ ๑๙ ในกรณีพนักงานอัยการพบปัญหาว่า กรณีไม่แน่ว่าพนักงานสอบสวนท้องถิ่นใดหรือหน่วยงานใดควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องรวบรวมพยานหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ เสนอเรื่องตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาดว่าให้พนักงานสอบสวนท้องถิ่นใดหรือหน่วยงานใดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่พนักงานอัยการพบว่า คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายคดีใดเป็นคดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำความผิดอาญาตามรัฐธรรมนูญ ให้พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องรวบรวมพยานหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ เสนอเรื่องตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๔

กระบวนการในขั้นตอนการสอบสวน

ข้อ ๒๑ ในกรุงเทพมหานคร เมื่อพนักงานอัยการได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายหรือพนักงานอัยการได้รับแจ้งเหตุการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี

ความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย จากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุดังกล่าวแล้วปรากฏว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว หรือในกรณีที่พนักงานอัยการพบเหตุดังกล่าวด้วยตนเอง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความผิดฐานอื่นเกี่ยวพันกันหรือไม่ก็ตาม ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน เพื่อให้อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน พิจารณารับทำการสอบสวนและจ่ายสำนวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวน และให้อัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวนจ่ายสำนวนให้กับพนักงานอัยการในสังกัดเป็นพนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่อง

สำหรับในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร เมื่อพนักงานอัยการได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือพนักงานอัยการได้รับแจ้งเหตุการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย จากผู้พบเห็นหรือทราบเหตุดังกล่าวแล้วปรากฏว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว หรือในกรณีที่พนักงานอัยการพบเหตุดังกล่าวด้วยตนเอง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความผิดฐานอื่นเกี่ยวพันกันหรือไม่ก็ตาม ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการภาค เพื่อให้อธิบดีอัยการภาคพิจารณารับทำการสอบสวนและจ่ายสำนวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาคหรือสำนักงานอัยการจังหวัดในสังกัด และให้อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาคหรืออัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี จ่ายสำนวนให้กับพนักงานอัยการในสังกัดเป็นพนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่อง

ข้อ ๒๒ เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการสอบสวนโดยเร็วเท่าที่จะกระทำได้ โดยให้มีการกำหนดแนวทางหรือแผนงานเกี่ยวกับการสอบสวน กรอบระยะเวลาการสอบสวน และการบริหารจัดการสำนวนการสอบสวนให้ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้ ให้ทำการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน และบริหารจัดการสำนวนการสอบสวนให้เป็นไปตามแนวทางหรือแผนงานที่กำหนดไว้ โดยให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ด้วย และเมื่อเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นต่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบฝ่ายอัยการให้พิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ ถึงมาตรา ๑๔๒ ต่อไป

ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการสอบข้อเท็จจริงในประเด็นเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนรายการและจำนวนค่าสินไหมทดแทน และรายละเอียดอื่นที่จำเป็นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายให้กับพนักงานอัยการผู้ว่าคดีด้วย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน หรืออธิบดีอัยการภาคพิจารณาแล้วไม่รับทำการสอบสวน ให้ยุติเรื่องดังกล่าว

หากได้ความว่าการกระทำเดียวกันนั้นได้มีคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นแล้วอาจเป็นเหตุให้ไม่รับทำการสอบสวนก็ได้

หมวด ๕

กระบวนการในขั้นตอนตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวน

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่การสอบสวนคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นักพลสุญหายกระทำโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น ให้พนักงานอัยการรับแจ้งเหตุแห่งคดีจากพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานครให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน เพื่อให้อธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน พิจารณาเห็นชอบให้เข้าตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวน และจ่ายสำนวนตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวน และให้อัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวนจ่ายสำนวนให้กับพนักงานอัยการในสังกัดเป็นพนักงานอัยการเจ้าของเรื่อง เพื่อเข้าตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนทันที

(๒) สำหรับในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการภาค เพื่อให้อธิบดีอัยการภาคพิจารณาเห็นชอบให้เข้าตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนและจ่ายสำนวนตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาคหรือสำนักงานอัยการจังหวัดในสังกัด และให้อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาคหรืออัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี จ่ายสำนวนให้กับพนักงานอัยการในสังกัดเป็นพนักงานอัยการเจ้าของเรื่องเพื่อเข้าตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนทันที

ข้อ ๒๕ ในการตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวนที่กระทำโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น ให้พนักงานอัยการปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เมื่อได้รับแจ้งเหตุแห่งคดีจากพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นแล้ว ให้เรียกสำนวนการสอบสวนมาตรวจสอบเบื้องต้น เพื่อประกอบการวางแผนแนวทางการสอบสวนต่อไป

(๒) ประชุมวางแผนและกำหนดแนวทางการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น

(๓) ตรวจสอบหรือกำกับให้การสอบสวนเป็นไปตามแนวทางการสอบสวนที่พนักงานอัยการกับพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นร่วมกันกำหนด

(๔) ในกรณีสอบสวนคดีสำคัญหรือประเด็นสำคัญอาจพิจารณาเข้าร่วมอยู่ด้วยในการสอบสวนกับพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น

(๕) ให้คำปรึกษาและให้ความเห็นแก่พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นเกี่ยวกับเรื่องการจับ การค้น หรือเรื่องอื่นใดที่สำคัญ

(๖) ให้คำแนะนำแก่พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นตามที่เหมาะสม

(๗) เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้วให้กำชับพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นส่งสำนวนการสอบสวนมาให้ตรวจสอบก่อนสรุปสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจทางคดี

(๘) กำชับให้พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นักพลสุญหาย และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยเร็ว รวมทั้งกำชับให้พนักงานสอบสวน

ฝ่ายอื่นสอบข้อเท็จจริงในประเด็นเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทน รายการและจำนวนค่าสินไหมทดแทน และรายละเอียดอื่นที่จำเป็นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เสียหายให้กับพนักงานอัยการผู้ว่าคดีด้วย

(๙) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือกำกับการสอบสวน ในกรณีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน หรืออธิบดีอัยการภาคแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดของพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น

หมวด ๖

การแจ้งสิทธิและการแจ้งอื่น ๆ

ข้อ ๒๖ ให้พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ผู้เสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย สำหรับกรณีที่ไม่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่นหรือพนักงานอัยการคนอื่นได้แจ้งให้ผู้เสียหายทราบแล้ว

ข้อ ๒๗ ในการสอบสวนคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายคดีใด ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่างต่อเนื่องด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการสามารถดำเนินคดีต่อไปได้ โดยแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

หมวด ๗

เขตอำนาจ

ข้อ ๒๙ ในกรุงเทพมหานคร ให้ศูนย์ในกรุงเทพมหานคร สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายการสอบสวน และสำนักงานการสอบสวน มีเขตอำนาจตลอดท้องที่กรุงเทพมหานคร รวมทั้งมีเขตอำนาจในท้องที่อื่นที่อัยการสูงสุดมอบหมายให้ปฏิบัติงานเป็นการเฉพาะด้วย

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้สำนักงานอัยการภาคและสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาภาค มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของสำนักงานอัยการภาคนั้น ๆ และให้ศูนย์ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครและสำนักงานอัยการจังหวัด มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของสำนักงานอัยการจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เห็นสมควร พนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องอาจเสนอต่ออัยการสูงสุดเพื่อให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานอัยการคนหนึ่งคนใดที่ปฏิบัติงานในท้องที่หนึ่งดำเนินคดีในท้องที่อื่น นอกจากท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นปฏิบัติงานได้ทุกชั้นตอน

หมวด ๘

การดำเนินคดีของพนักงานอัยการผู้ว่าคดีและอัยการศาลสูง

ข้อ ๓๑ การดำเนินคดีของพนักงานอัยการผู้ว่าคดีและอัยการศาลสูงในกรณีที่ระเบียบนี้มิได้กำหนดไว้ ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีของพนักงานอัยการในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ข้อ ๓๒ ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีมีความเห็นและคำสั่งในประเด็นเกี่ยวกับการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายด้วย

ในกรณีพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเห็นว่า ผู้เสียหายมีสิทธิและประสงค์ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหาย โดยให้นำพยานเข้าสืบให้ได้ความตามข้อเท็จจริงด้วย

ในกรณีพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเห็นว่า ข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในประเด็นเกี่ยวกับการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายยังไม่เพียงพอ ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีสั่งให้พนักงานสอบสวนฝ่ายอัยการหรือพนักงานสอบสวนฝ่ายอื่น แล้วแต่กรณี สอบข้อเท็จจริงในประเด็นเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทน รายการและจำนวนค่าสินไหมทดแทน และรายละเอียดอื่นที่จำเป็น หรือพนักงานอัยการผู้ว่าคดีจะสอบข้อเท็จจริงเองก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวนารี ตัณฑเสถียร)

อัยการสูงสุด